

Forsoning i Koranen

Samlet af Aminah Tønnsen Echammari, forfatter

Tilgivelse, forsoning og fred

Godt og ondt er ikke lige. Imødegå det onde med noget, der er bedre. Så vil din fjende blive din mest fortrolige ven. (41:34)

I Moseloven forordnede Vi: Liv for liv, øje for øje, næse for næse, øre for øre, tand og læsioner lige for lige. Men den, der (storsindet) afstår fra sin ret (til gengældelse), kan derved sone sine egne synder. De, der ikke dømmes i lyset af det, Gud har åbenbaret, er ikke bedre end synderne. (5:48)

Imødegå en krænkelse med en lignende krænkelse; men den, der tilgiver og søger forlig, vil blive belønnet af Gud. For Gud elsker ikke de uretfærdige. (42:40)

Hvis to parter blandt de troende strider, da stift fred imellem dem; men hvis den ene af parterne fortsat overskrider grænserne (for det sømmelige) over for den anden, da bekæmp den overskridende part, indtil han retter sig efter Guds påbud. Hvis han følger sig, da stift fred imellem parterne i retfærdighed, for Gud elsker visselig de retfærdige. De troende udgør ét fællesskab. Stift fred og forsoning mellem jeres brødre og frygt Gud, at I må få del i hans nåde. (49:9-10)

Om retfærdighed og ansvar

De som tror på Koranen samt jøder, kristne og sabæer – enhver der tror på Gud og den Yderste Dag og handler retfærdigt, vil blive belønnet af Herren. De har intet at frygte eller sørge over (når dommen er fældet). (2:62)

Retfærdighed er ikke, om I vender jert ansigt mod øst eller vest (når I beder). Retfærdighed er at tro på Gud og den Yderste Dag, på englene, bøgerne og profeterne. Og ud af kærlighed til Gud at give af jeres ressourcer til jeres slægtninge, de forældreløse, de trængende, de (nødstedte) vejfarende, dem, der beder jer derom, og til at frikøbe krigsfanger og slaver. (Retfærdighed er) at forrette bøn og almisse, at opfylde jeres forpligtelser og at være udholdende i trængsler, i nød og i konfliktsituationer. Sådan er de virkelig gudfrygtige. (2:177)

Oh, I troende! Vær standhaftige i Guds sag for retfærdigheden, og lad ikke andres had til jer lede jer bort fra retfærdighedens vej. Vær retfærdige, thi retfærdighed er beslægtet med fromhed. Og frygt Gud, for Han er vidende om alt, hvad I gør. (5:9)

Gud elsker ikke de nærige og dem, der opfordrer andre til nærighed, eller som skjuler de goder, som Gud har givet dem. En nedværdigende straf venter dem, der (på denne måde) fornægter troen. (4:37)

Har du set ham, der fornægter troen (i ord som i handling)? Det er den samme, der skånselsløst afviser den forældreløse og ikke tilskynder til at bispise de trængende. Ve (ham og) de bedende,

der er skødesløse og forsømmelige med bønner, der blot stiller sig selv til skue og ikke rækker medmennesket en hjælpende hånd! (107:1-7)

Han har gjort jer til Sin stedfortræder på jorden. Den, der nægter at vedkende sig ansvaret, vil bære ansvarets byrde. (35:39)

Gud er ikke hævneren, men den retfærdige dommer, der giver enhver løn efter fortjeneste

Og bered jer på den dag, da I skal vende tilbage til Gud. Da vil hver eneste få løn efter fortjeneste, og ingen vil lide uret. (2:281)

Alt det gode, der hænder dig, kommer fra Gud; men modgangen kommer fra dig selv. (4:79)

Den, der støtter en retfærdig sag, vil få del i dens velsignelser. Den, der støtter en uretfærdig sag, skal stå til ansvar for Gud, for Han råder over alt. (4:85)